

ת"פ 26551/09/18 - מדינת ישראל נגד סלימאן סלימאן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 26551-09-18 מדינת ישראל נ' סלימאן
תיק חיצוני: 405211/2018

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סלימאן סלימאן

גזר דין

1. הנאשם סלימאן סלימאן הורשע לאחר ניהול הוכחות בהכרעת דין שניתנה ביום 14.7.21, בעבירה של גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, והסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת דין מיום 14.7.21, מהן עולה כי ביום 6.9.18 בשעה 19:45 הנאשם נכנס לחצר ביתו של המתלונן ונטל את מפתחות הרכב שהיו על השולחן נכנס לרכב התניע אותו ונסע מהמקום. בתאריך 10.9.18 בשעה 15:50 נתפס הנאשם נוהג ברכב בכביש בין צומת בית ליד לכפר יונה.

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש, טען כי הנאשם ניצל את הכרותו עם המתלונן ונטל את מפתחות הרכב וגנב את הרכב. במעשיו פגע בערכים מוגנים של שמירה והגנה על קניינו של הפרט. עוד טען ב"כ המאשימה כי יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 17 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות רכוש, ואת העובדה כי עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע את העבירות נשואת תיק זה. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה בעבירות מסוג זה הינו בין 10 חודשי מאסר עד ל-20 חודשי מאסר בפועל. עוד טען ב"כ המאשימה כי לאור עברו הפלילי העשיר של הנאשם, חומרת העבירות שעבר, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ארוך ומרתיע, להפעיל במצטבר את המאסר המותנה בן 6 חודשים מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשם טען ארוכות לזכות הנאשם. בין הנאשם למתלונן היתה הכרות רבת שנים והנאשם סבר לתומו כי ניתנה לו הרשות להשתמש ברכב ולכן נכנס לחצר ביתו של המתלונן ונטל את המפתחות ונסע

עם הרכב. הרכב הושב לבעליו כעבור 3-4 ימים כמו שהוא עם כל הסחורה שהיתה בתוך הרכב. עסקין ברכב ששווי הו 4000 ₪ כטענת המתלון עצמו. הנאשם בן 63, נולד בקלקיליה ובעברו סייע לכוחות הביטחון ועל רקע זה קיבל אזרחות ישראלית, הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות, אומנם לחובתו עבר פלילי אולם מרביתו התיישן, הרשעתו האחרונה הנה משנת 2016 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2014 מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בנסיבות העניין, טען ב"כ הנאשם כי זה לא יהיה צודק להפעיל את העונש המאסר המותנה שניתן בגין עבירה שבוצעה בשנת 2014.

הנאשם היה עצור בגין תיק זה במשך 5 ימים ולאחר מכן במשך שנתיים היה במעצר בית מלא ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן. לאור האמור עתר הסנגור להאריך את התנאי ולהימנע מלהשית על הנאשם מאסר בפועל. לחילופין טען ב הסנגור כי במידה וביהמ"ש יחליט להשית על הנאשם מאסר בפועל אזי יש להורות כי יבוצע בעבודות שירות ולהפעיל את התנאי בחופף.

5. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה וטען כי סבר לתומו כי יוכל להשתמש ברכב לאור הכרות רבת שנים עם המתלון ואשתו, הנאשם מסר כי לו היה מעוניין בגניבת הרכב היה מוכר אותו מייד ולא מסתובב עם הרכב במשך 3 ימים. הנאשם מסר כי כיום גרוש וחי בתוך רכב וסובל מבעיות בריאותיות שונות.

דין:

6. בסימן א 1 לפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו, ניתן משקל בכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה, על העונש להלום את חומרת העבירה ומידת אשמו של הנאשם.

באירוע נשוא תיק זה, הערך המוגן שנפגע הנו שמירה על קניינו של אדם. מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות הנה ממשית.

7. בנוגע לנזקי גניבות הרכבים מן הראוי להפנות לדברי כב' השופט י' עמית, בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), אשר נאמרו אמנם בהקשר של דיני המעצרים, ואולם כוחם יפה אף לנושא הענישה:

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא... שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשוא תיק זה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במסגרת המתחם הנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל.

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות: א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; מובן הדבר כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת יפגע בנאשם שכן הנאשם בן 63 וסובל מבעיות רפואיות שונות. ב. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; הנאשם גרוש אב ל-13 ילדים שכולם בגירים. ג. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; הנאשם בטיעונו לעונש הביע חרטה על מעשיו וטען כי לא היה יודע לא היה לוקח את הרכב וכי הוא נטל את הרכב לאור הכרות רבת שנים עם המתלונן. ד. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו. לחובת הנאשם עבר פלילי משמעותי אשר כולל 17 הרשעות קודמות בעבירות שונות, ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים מת.פ. 15369-07-14. ה. נסיבות ביצוע העבירה: לטענת הנאשם לאור הכרות מוקדמת רבת שנים עם משפחת המתלונן במהלכה היה נכנס לביתו של המתלונן גם בלי הזמנה, הנאשם נכנס לביתו של המתלונן ונטל את מפתחות הרכב מהשולחן שהיה בחצר ונסע עם הרכב, כאשר בתוך הרכב היתה סחורה של העסק של הנאשם. כעבור 2 ימים הנאשם נתפס נוהג ברכב עם הסחורה שבתוכו. ו. חלוק הזמן - מאז ביצוע העבירות חלפו כארבע שנים ומאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

האם יש מקום לסטייה ממתחם הענישה:

10. אין חולק כי סטייה כזו, אפשרית במקרה בו מתרשם בית המשפט, כי הדרך לשיקום הנאשם פתוחה בפניו.

אין ספק כי נסיבות ביצוע העבירות כמתואר בכתב האישום, דברי המתלונן והנאשם בפני בהם תארו הכרות רבת שנים ביניהם ובהם הנאשם היה כבן בית אצלם, העובדה כי הנאשם נהג ברכב במשך 3 ימים ולא נגע בסחורה שברכב ולא ניסה להבריא את הרכב, ראויים לקבל משנה תוקף.

לכך יש להוסיף, עת מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם והעובדה כי מאז האירוע נשוא כתב האישום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים וכי הרשעתו האחרונה הנה בגין אירוע משנת 2014.

אין חולק, כי טיעוני המאשימה לעונש נכונים במישור העקרוני והחברתי. אלא שמלאכת הענישה על מכלול שיקוליה, היא לעולם פרטנית לנאשם שבפני בית המשפט, ובנסיבות העושה והמעשה.

11. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, העוסקים בשיקום הנאשם והעדפתו על פני ענישתו המחמירה בתיקים אלו, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת התנאי בן 6 חודשים שהושת על הנאשם בתפ (חדרה) 15369-07-14 למשך שנתיים נוספות מהיום.

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 בחוק העונשין.

- ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מעבירות רכוש או עבירת הסגת גבול פלילית במשך שנתיים מהיום. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו תוך 10 ימים מהיום, ייאסר למשך 5 ימים לשם כפיית החתימה על ההתחייבות.
- ה. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אינני משית עליו קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.